

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין סה.

מסורת הש"ס

(א) וע"י תוספות מנחות לו.
ד"ה קיבורת, (ב) כריתות ג
[כל הסוגיא ע"ש,] (ג) [לעיל
סג. תוספתא פ"י כריתות
ג,] (ד) ג"ו שם בכריתות
ג, (ה) [כריתות כ,] (ו) [שם
ג,] (ז) [ויקרא ד,]
(ח) [ויקרא יט, שם כ, דברים
יח,] (ט) [שעיקרן ומנענען
רש"י].

תורה אור השלם

ו. וחבר חבר ושאל אוב
וידעני ודרש אל
המתים: דברים יח יא

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה והנשאל כו'
דכתיב בקרא. ע"ן עירובין
ז ע"כ ונתורת חיים טס:

הגהות הב"ח

(א) גביא דלאי שמה
חטקה חלוקה דמימה:

לעזי רש"י

אישל"ה [אישל"א].

מוסף רש"י

לפי שאין בו מעשה,
יחזק אל כי רב קרנן וכו'
אלא וכו' כי רב מעשה
משקל נורעוטי וחדר
משוי' ברחוק: וכו'
תלוקין דן בבורה, וכו'
ואי טעם דלית מי מעשה
מיות מחלקן לחיות
דלית תלוקין דן בחיות
ואי טעם דלית מי חיה
דלית נורעוטי אל חיה כ'
קרנן וכו'. ר' עקיבא
היא, דלית תנך קרנן
קרנן דלית תנך מעשה
היא, דלית רבי וכו'
מעשה רבא, מקמי
מקדש וכו'. הוי מעשה
רמז וכו'. דלית תנך
ר' קסא רבנן וכו'
מעשה וכו' תנתי' רבני
קרנן תנך דלית פלגי
אנן וכו'. דלית
רבנן פלגי מעשה וכו'.
אין חיה אלא על דבר
אין בו מעשה. דלית
טעם חיה בו מעשה.
אלא חיה כי רב מעשה
אלא חיה רבא וכו'.
טעם חיה דלית פלגי
רבנן וכו'. דלית רבא
אלא חיה רבא וכו'.

[illegible]

ששחיו מעלה את המה מן
הרועותיו ומדבר משחי
פרש בגמרא [ע"כ] היה אחת
פיו והעם מדבר מאליו

מתני' אבעל אוב
(ב) משחיו וידעוני זה ד

זה פיתום המדבר
מדבר כפיו הרי אלו
באזוהרה: **גמ'** מאי
אוב וידעוני ומאי
י בעל אוב ושיייה
הואיל וישנה בלאו
ידעוני לפי שאין בו
שנא בעל אוב דנקט
וריש קלש מ"מ לא
נפא חלוקין הן במיתה
מה חלוקה **ד** במיתה
יוחנן מ"מ לא אמר
מתנ' דכריתות ר'
בעינן מעשה וריש
עקיבא מעשה רבה
מאי מעשה איכא
מעשה בעל אוב מאי
ורועותיו הוי מעשה
אינו חייב אלא
הכגון זיבוח קטור
מזר ר"ל מאן תנא
אמר לא בעינן מעשה
תימא רבנן מפאת
עשה השתא לריש
רבנן לא הוי מעשה
אוב הוי מעשה כי
כל לרבנן לא אי הכי
יבעי ליה אלא אמר
רבא מקטרי לשר עובד
אמר רבא במקטרי
המקטרי לחבר חובר
לא אמרה חובר זה
חבר אחד חבר גדול
חשים ועקריבים אמר
צמצמי זיבורא ועקרבא
א לזקן אסור ורבי
קומתו לרבנן הוי
לא הוי מעשה
הואיל וישנו בלב
מתב

לִּיה מַעֲשֵׂה אֲבָל הַנִּסְתָּ
אֲלֵלָא לְאַחֵר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁהוּא
אֵמֵר יִדְעוּנִי בְּאִפִּי נִפְשִׁיה
אֵל מִיֵּחִיב תִּרְצִי עֲלֵיהֶו:
וְשִׁירָה לִידְעוּנִי וְלֹא נִקְט
כִּיה הָרָא. כָּכָל דּוֹכְתִּי

[illegible]

מפטו ואזכרה דמכשפות
 וה דלי אל פטנו אזכרה
 קדושים והגפס אשר פטנו
 פטנו מנא מלאך כן רמזי
 יריה שאל אזב וידעו:
 שנייה בשאר אחר נאמר.
 שטלום מתקום
 דמכשפי אשר לא תעשיה
 או הודע אליו וקף על גב
 ור גדול (שגגה דף טז.)
 כן לקום שגגה עד שגגה
 ור יוחנן ס"ל שגג ככרת
 דשחן בלאו מ"מ בלאון תלוי
 לשחן חפסנו וסך דליכי
 וברת אחר מתכשרה דלכן
 מ לאון כדי לחיבו שני

א. תימה הא לא מחייב
אלא משום דכתיב רצו
בן דתמן כספ"ק דכריתות
ו"ב בשמחמאה ללא חביב
במקום קרבן יפטור וכו'
בשר דר"ע ויחן לר"ע אמש
לא כתיב וכן כרת במקום
דר"ע אליבא דדבריהם
דבר להו לרדי לא בעינן
מזל אודו יז מיהא במגדף
ה כרת במקום קרבן אלא
רחמנא במגדף ש"מ דכלל
עני מעשה לענין קרבן
שני שפסחו לרבי ויחן אליבא
חשיב מחללי הוואלי ויטו
ומן ולר"ל אליבא דר"ע
ש"ע"ס דליח בה מעשה דבה
א: **רצא** שרצה וכו'
ע"י צ"ה. בנדרה כריתות
מן חלל מחללי נקטו ויחמי
במגדף איטערן ליה דר"א
ב כרת במקום קרבן אימא
לר"ע קמל"ש דרך הש"ס
ומותן כן דלא שדכן בנ"ק
פ. כה. יוס. ידו הימנית
יב כרת חנה נפקא ומשי
יז ארבע ובסוף ההודיה
ג. משני כדי נטבא
הטעמא (ובחסי דף קמ. וסס.)
ז. עיניו: **הוא"ל** וישנו
בגונות שפתי' מברך הש"ס
ואין לנו חיל מעלה אלא
ומכנה בשם המיוחד אינו

דרטא אי לא קיבלה באלוה
ס א) ממך יא חושב על ה'
ל סגחריב מלך אשור וגיטה
י דפרישי' לעיל (שס ד"ה רבא)
ייב ניחא דאין תלויה בלב:
יאא

יומתו בָּבֶלֶן יִרְגְּמוּ אוֹתָם
 אִז: מִעַ לֹא אֶחָד כִּרְשָׁם
 פִּלְגִי רִבְנָן עֲלֵיהֶם בְּמִדְבָּר
 עֲקִימָה שְׂחִייוֹ שְׂחֻמְקִין
 קֶאֱמָר לִקְשֵׁי דְהִוָּה
 וְזִרְמֻמִּי דְכַעַל אִזֵּי הִו
 עֲקִימָה: רִבְה אֲלֵה עֲמֵשָׁה
 הַתָּם: בְּמִלְחָמָה [ב.] בְּמִלְחָמָה
 יֵה לֶסֶם לְעֹשֶׁה שְׂבָגָה וְ
 כִי עֲסָקִין שְׂמֻקְטֵר לְפִי
 [ב.] בְּמִלְחָמָה [ב.] וְתַשְׁבֵּי מִקְטֵר
 סוֹא: וְאִזֵּי אֲלֵה בְּלֵאָה
 וְלֵה וְכֹל שְׂדֵרֵי מִימֵי חִיבָה
 אֶחָד ע"י לְחֵשִׁים: אֶחָד חֲבֵר
 וְאִז לֹא תִמְכֹּס מִדְּבַר שֶׁלֹּא
 יֵה תְּחִיל שְׂמֻחֵי מִלְחָמָה
 וְיִחַד וְתִקְלָלוּ וְאִזֵּי מִתְחַבֵּר:

מתיב

עין משפט
גד מצוה

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones